

El cargol i la butxaca de pluja

Plovia al jardí.

Plim, plam, plum.

El cargol va agafar una gota i se la va guardar sota una fulla.

—Per després —va dir.

Va caminar a poc a poc.

Va passar per davant d'un bassal.

—No gastaré la meva gota.

Va passar per sota d'una regadora.

—Encara no.

Quan el sol va sortir, el cargol va trobar una llavor amb una arreleta seca.

—Tinc set —va dir la llavor.

El cargol va mirar la seva gota. Era rodona i fresca. L'havia guardada tot el matí.

La va deixar caure damunt la terra.

Xop!

L'endemà, al lloc de la llavor hi havia dues fulles noves.

Quan va tornar a ploure, una de les fulles es va inclinar sobre el cargol.

Plim, plam, plum.

Ara tots dos tenien una butxaca per a la pluja.